

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji pozwanej z dnia 20 marca 2004 r. dotyczącej milczącego odrzucenia wniosku o pomoc złożonego przez skarżącego w dniu 20 listopada 2003 r. na podstawie art. 24 Regulaminu Pracowniczego oraz decyzji z dnia 13 września 2004 r. dotyczącej odrzucenia zażalenia skarżącego;
- orzeczenie o kosztach stosownie do rozstrzygnięcia

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji, złożył w dniu 20 listopada 2003 r. wniosek o pomoc na podstawie art. 24 Regulaminu Pracowniczego podnosząc, że jest ofiarą molestowania psychicznego ze strony administracji jego instytucji. Przez swoją skargę zmierza on do uchylenia decyzji dotyczącej milczącego odrzucenia tego wniosku, jak również uchylenia decyzji odrzucającej jego zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu Pracowniczego.

Skarżący zarzuca pozwanej, że nie uwzględniła jego skarg dotyczących utrzymywanych nieprawidłowości w dziedzinie kontroli i inspekcji współfinansowania wspólnotowego, lecz, wręcz przeciwnie, właśnie z uwagi na jego skargi potraktowała go w sposób mający na celu zastraszenie oraz zaszkodzenie jego karierze. Na poparcie swojej skargi powołuje on art. 12 a, 21 a, 22 b i 24 Regulaminu Pracowniczego, przepisy rozporządzenia finansowego, zasadę dobrej gospodarki finansowej oraz ochrony interesów finansowych Komisji, zasadę sprawiedliwego i słusznego traktowania personelu, jak również oczywisty błąd w ocenie ze strony Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2004 r. przez Falcon Sporting Goods AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-487/04)

(2005/C 57/56)

(Język skargi: francuski)

W dniu 15 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Falcon Sporting Goods AG z siedzibą w Zug (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata Jörga Weigella przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 176/2004-2 drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 29 września 2004 r.;
- obciążenie Urzędu całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony znak towarowy: znak towarowy słowny „BIN LADIN” dla towarów i usług należących do klas 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 i 41 - zgłoszenie nr 2 223 907

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania

Powołane zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca podnosi, że rejestracja zgłoszonego znaku nie byłaby ani sprzeczna z zasadami porządku publicznego, ani z dobrymi obyczajami.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2004 r. przez Falcon Sporting Goods AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-488/04)

(2005/C 57/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Falcon Sporting Goods AG z siedzibą w Zug (Szwajcaria), reprezentowanej przez adwokata Jörga Weigella przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji R 177/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 29 września 2004 r.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BIN LADIN”, przedstawiony czcionką arabską, dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 18, 25, 28, 35 41 – zgłoszenie nr 2 224 160

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżąca podnosi, że rejestracja przedmiotowego znaku towarowego nie byłaby sprzeczna ani z porządkiem publicznym, ani z dobrymi obyczajami.

testu oraz potwierdzono w ten sposób powołanie innej osoby;

— w każdym razie, przyznanie kwoty 30.000 euro tytułem zadośćuczynienia za straty moralne i materialne poniesione przez skarżącą, która to suma została oszacowana tymczasowo zgodnie z zasadą słuszności;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, w tamtym czasie będąca członkiem personelu tymczasowego Komisji zatrudnionym w Biurze Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB), ubiegała się o stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB. Swą skargą pragnie ona uzyskać uchylene decyzji, w których odrzucono jej kandydaturę i powołano na to stanowisko inną osobę, a także zadośćuczynienie za swoje rzekome straty moralne i materialne.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2004 r. przez Wineke Neirinck przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-494/04)

(2005/C 57/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wineke Neirinck, zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Georges'a Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein, adwokatów.

Wineke Neirinck wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— uchylenie decyzji, o której skarżąca dowiedziała się podczas zebrania Wydziału OIB.1 (Biuro Infrastruktury i Logistyki w Brukseli – Realizacja polityki dotyczącej nieruchomości) dnia 4 marca 2004 r., a w myśl której na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB, o które ubiegała się skarżąca, wybrano innego kandydata;

— uchylenie potwierdzającej decyzji z dnia 9 marca 2004 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej kandydatury;

— uchylenie późniejszej decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r., w której poinformowano skarżącą, że nie zaliczyła ustnego

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się na naruszenie interesu służby, ogólnych zasad bezstronności, obiektywizmu, niedyskryminacji, przejrzystości i obowiązku uzasadnienia, a także naruszenie zasad proceduralnych. Skarżąca podnosi, że o wyborze osoby, która została powołana na to stanowisko, zadecydowano z pominięciem procedur prawnych i bez uprzedniego porównania kwalifikacji tej osoby ze skarżącą. W tym samym zakresie skarżąca podnosi rażący błąd w ocenie, a także naruszenie ogólnej zasady równego traktowania, odnosząc się do tego, że wszyscy członkowie personelu pomocniczego i tymczasowego OIB, których umowy kończyły się dnia 1 maja 2004 r., za wyjątkiem skarżącej pozostali w OIB po upływie tego terminu.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Belfass przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-495/04)

(2005/C 57/59)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Belfass reprezentowanej przez Lucasa Vogela, avocat, z adresem do doręczeń w Brukseli przeciwko Radzie Unii Europejskiej.